

Arrest

**nr. 75 320 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PEPERSTRAETE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 december 2010, verklaart er zich op 20 december 2010 vluchteling.

1.2. Op 18 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 18 november 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bengaal afkomstig uit Naharganj in Bangladesh. Begin 2000 ging u om economische redenen naar Griekenland. Omstreeks april 2009 keerde u terug naar Bangladesh. Hetzelfde jaar werd u actief voor de "Jubo Dal", de jongerenbeweging van de "Bangladesh Nationalist Party" (BNP). Op 1 mei 2010 was er een bijeenkomst van de "Jubo Dal", waar u tot "Publicity Secretary" voor uw "Union" werd aangesteld. Op dezelfde dag werd de meeting verstoord door leden van de rivaliserende partij de "Awami-League". Er ontstond een gevecht tussen leden van beide partijen en plots hoorde u een bom ontploffen. U weet niet wie voor de bomaanslag verantwoordelijk was, maar een achttal mensen van beide partijen raakten daarbij gewond. Op 3 mei 2010 overleed Mazurfal Hussein, een lid van de "Awami-League" met wiens familie uw verwanten reeds wrijvingen hadden, aan zijn verwondingen. U vernam dat u verdacht was betrokken te zijn bij deze aanslag en dat er een rechtszaak tegen u was opgestart. Tevens waren er ook mensen van de "Awami-League" naar u op zoek. Op 3 mei 2010 verliet u uw permanent adres en ging op verschillende plaatsen onderduiken. In oktober 2010 verliet u Bangladesh en vertrok u naar Calcutta, waar u contact had met uw broer die reeds eerder om dezelfde redenen het land verlaten had. Vanuit Calcutta reisde u naar een onbekende Indische plaats, vanwaar u met een boot richting Europa reisde. Op 19 december 2010 kwam u in België aan en vroeg hier dezelfde dag asiel aan. In België wendde u zich tot de ambassade van Bangladesh om een nieuw paspoort aan te vragen. Na uw gehoor legde u een kopie voor van uw geboorteakte en een kopie van uw paspoort aangevraagd bij de Bengaalse ambassade in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijke vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiaire Bescherming zou lopen. In eerste instantie stelde u dat er een rechtszaak tegen u hangende is als verdachte van een moordaanslag. Hoewel de feiten reeds dateren van mei 2010 en u reeds in dezelfde maand van die rechtszaak op de hoogte was kunt u geen enkel begin van bewijs daarvan voorleggen. Voorts blijft u bijzonder vaag over de stand van zaken betreffende de rechtszaak. Zo weet u niet of er een "FIR" (First Information Report) of een "WoA" (Warrant of Arrest) tegen u waren uitgevaardigd en ook wist u niet of u inmiddels voor de rechtbank werd gedagvaard (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Nochtans beweerde u dat u toen u nog in Bangladesh was over een advocaat beschikte (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u momenteel geen advocaat meer heeft in Bangladesh moet u niet weerhouden om een andere advocaat in de hand te nemen om uw belangen te behartigen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u, terwijl u in België internationale bescherming aanvroeg wegens vervolging door uw autoriteiten in uw land van herkomst, bij de ambassade van Bangladesh in België een internationaal paspoort aanvroeg en ook verkreeg. Dat u zich wendt tot uw eigen autoriteiten in België om een paspoort aan te vragen strookt niet met de houding van iemand die beweert zijn land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. Daarenboven is het ook volstrekt ongeloofwaardig dat de Bengaalse autoriteiten u een paspoort zouden geven terwijl er een rechtszaak tegen u hangende is. De geloofwaardigheid dat van uw ingeroepen vluchtmotieven wordt dan ook volledig onderuit gehaald. Verder is ook uw reisweg eerder stereotiep te noemen. Zo weet u niet langs welke landen u bent gereisd om in België te komen. Dit, terwijl uw broer die reeds langer in India verbleef uw reis regelde. U weet zelfs niet te zeggen naar welke Indische stad u vanuit Calcutta ging om daar de boot te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Overwegende dat uw broer betrokken was bij uw reis en men in Calcutta ook Bengaals spreekt, is het ongeloofwaardig dat u zich over uw verdere reis niet zou hebben geïnformeerd, temeer u volgens uw verklaringen hoger bent opgeleid. Tot slot legt u tegenstrijdige verklaringen af over de identiteitsdocumenten die u in Bangladesh zou hebben gehad. Zo beweerde u in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u uw identiteitskaart in Bangladesh heeft achtergelaten en dat uw paspoort door de smokkelaar werd afgepakt (zie gehoorverslag DVZ, vraag 21). Voor het Commissariaat- generaal verklaarde u uitdrukkelijk nooit een identiteitskaart te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Na confrontatie stelde u dat u op de DVZ uw identiteitskaart verwarde met uw paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Nochtans maakt uzelf voor de DVZ een duidelijk onderscheid tussen uw identiteitskaart en uw paspoort. Dat u het verschil tussen een paspoort en een identiteitskaart niet kent, kan, overwegende uw opleiding en het feit dat u in België een Bengaals paspoort aanvroeg, niet overtuigen. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat omwille de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde u het Vluchtelingenstatuut niet kan worden toegekend. Hieruit volgt dat u ook niet in aanmerking komt voor een statuut van Subsidiaire Bescherming. Voor het verkrijgen van het Subsidiair Beschermingstatuut is het immers ook onontbeerlijk dat dit wordt ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel verklaart verzoeker dat hij vluchteling is in de zin van de Conventie van Genève.

Verzoeker herhaalt zijn asielmotieven en stelt dat uit zijn feitenrelaas blijkt dat hij vervolging vreest omdat hij lid is van de vereniging "Jubo Dal".

In een tweede middel stelt verzoeker dat de beslissing van de commissaris-generaal onvoldoende gemotiveerd is.

Met betrekking tot zijn reisweg, voert verzoeker aan dat hij weinig details kon verschaffen omdat zijn broer deze reis organiseerde en hij geen vragen mocht stellen.

Verzoeker meent dat uit zijn contacten met de Bengaalse ambassade in België niet kan worden afgeleid dat hij geen vervolging vreest in Bangladesh. Verzoeker voert een nieuw stuk aan, zijnde een aanhoudingsmandaat van de Politie eenheid te Bandar in uitvoering van de Supreme Court of Bangladesh. Verzoeker verzoekt op basis van zijn feitenrelaas dat hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus zou worden toegekend.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig de bepalingen van de subsidiaire bescherming te vrezzen.

Verzoeker legde vooreerst bijzonder vage verklaringen af over zijn reisweg. Zo wist verzoeker in het geheel niet langs welke landen hij gereisd is om in België te komen. Hij kon zelfs niet aangeven naar welke Indische stad hij vanuit Calcutta ging om daar de boot te nemen. Dat zijn broer de reis regelde en hij geen vragen mocht stellen overtuigt geenszins. Verzoeker is immers een hoog opgeleide persoon van wie mag verwacht worden dat hij meer details kan geven over de door hem genomen reisroute.

Verzoeker verklaart dat er momenteel een rechtszaak tegen hem loopt omdat hij verdacht wordt van een moordaanslag. De vaststelling dat hij zich wendt tot zijn ambassade om een paspoort en andere identiteitsdocumenten te bekomen is - in tegenstelling tot wat hij poneert in zijn verzoekschrift - onverenigbaar met de door hem voorgehouden vrees voor vervolging vanwege diezelfde overheden en hypothekeert dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker legde bovendien bijzonder vage verklaringen af over zijn beweerde vervolging en over de stand van zaken betreffende de rechtszaak. Zo bleek verzoeker tijdens zijn gehoorverslag bij het Commissariaat-generaal niet te weten of er een 'FIR' of een 'WOA' tegen hem was uitgevaardigd noch of hij inmiddels voor de rechtbank was gedaagd. Deze vaststelling wordt door verzoeker niet weerlegd en blijft dan ook onverminderd gehandhaafd.

Het nieuwe door verzoeker neergelegde stuk wijzigt aan voormelde vaststellingen niets aangezien de verwerende partij terecht opmerkt dat dit document '*warrant of arrest*' geen hoofding heeft en dat de enige officiële vermelding, namelijk een stempel van justitie, omgekeerd werd aangebracht. Bovendien is het opvallend dat de vertaling van het kwestieuze document veel professioneler en authentieker overkomt dan het document zelf. Alleen al deze vaststelling in samenhang met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier over (ver)vals(t)e documenten uit Bangladesh doet in alle redelijkheid besluiten dat er geen bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus ten slotte, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Bangladesh van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER